

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

ABBY GREEN
Netikėtos permainos

2018 sausis–kovas

Knygute.lt

Abby Green
(Ebi Gryn)

NETIKĖTOS PERMAINOS

Romanas

Versta iš Abby Green,
An Heir to Make a Marriage, 2016
© Abby Green, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Vilma Burneikienė, vertimas iš anglų kalbos,
2017

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2018

ISBN 978-609-03-0329-0

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

1

Rauzės Omali širdis daužėsi. Ji suprakaitavo, delnai sudrėko, o galva svaigo. Visa tai rodė, kad ją, sėdinčią ant unitazo viename prabangiausių Manhatano viešbučių, apėmė panika, jos jausmai ir kūnas nugarmėjo į pražūtį.

Prabangi aplinka viską dar labiau apsunkino. Priminė, kad jos čia neturėtų būti. Ir kad šis pasaulis – ne jai.

Atvaizdas veidrodyje ant tualetu kabinos durų buvo visai svetimas. Elegantiška nepažįstamoji, suglostyta šukuosena. Iš prigimties garbanoti, pečius siekiantys šviesiai rausvi plaukai buvo lygūs ir blizgėjo, įmantriai susukti pakaušyje.

Rauzė anksčiau neatkreipdavo dėmesio į savo kaklą, bet dabar pripažino, kad jis visai dailus.

Tik viršutinė jos veido dalis buvo matoma, nes apatinę dengė subtiliai puošni, paauksuota, juoda kaukė. Jos akys žibėjo, atrodė išsigandusios ir žalios, lyg būtų karščiausiai. Lūpos nuteptos ryškiai raudonais dažais.

Ji priglaudė delną prie degančio skruosto.

Akimirką pajuto palengvėjimą. Štai kas: ją užpuolė gripas. Nekreipdama dėmesio į vos girdimą balselį, kuždantį, kad dabar neįprastai šilto pavasario Niujorke vidurys, padarė išvadą, kad greičiausiai negalės niekam rodytis, nes savo mikrobais užkrėstų pačius svarbiausius Manhatano žmones.

Bet, kai jau ketino stotis, kai veidrodyje sutvisko juoda jos suknelė, atsivėrė tualetu patalpos durys ir jaudulio kupiniais balsais čiauš-kėdamos įėjo kelios moterys. Rauzė ir vėl atsėdė, pasidavusi tuštumos jausmui.

Žinoma, gripu ji nesirgo.

Bet dar nesijautė pasiruošusi su kuo nors bendrauti. Laimei, sėdėjo kabinoje, labiausiai nutolusioje nuo durų. Luktels, kol jos išeis.

Viena iš moterų – Rauzė spėjo, kad įėjo dvi, – kalbėjo neapdairiai, garsiai šnabždėdama.

– O, Dievulėliau. Matei jį? Na, žinau, kad jis labai aistringas... bet ar tikrai? Regis, aš ką tik susijaudinau.

Kita atsakė sausai ir pašaipiai.

– Na, vis tiek tai veltui. Visi žino, kad jis nieko nenori girdėti apie palikimą, testamentu jo šeimos paliktą vaikui, kurio jis susilauktų. Jis net pasikeitė pavardę, kad atsiribotų!

Jos draugė negalėjo patikėti.

- Kas, po šimts, atsuktų nugarą milijonams ir pavardei, žinomai nuo septyniolikto amžiaus?

Rauzė pajuto įtampą. Ji puikiai žinojo, kas jis, - pats negarbingiausias vakaro vyras. *Zakas Valentis*. Jis buvo čia. Rauzė tikėjosi, kad nepasirodys. Bet jis atėjo. Ir jos širdis vėl pradėjo daužytis.

Moterys liežuvavo, šiugždendamos savo rankines.

- Visi manė, kad jam pakriko nervai ar nutiko kažkas panašaus, kai Adisoną Karmaikl paliko prie altoriaus, bet tas vyrukas tikrai pakilo iš pelenų.

Balsai pritilo, todėl Rauzė pajuto, kaip ištempė kaklą, mėgindama išgirsti.

- Kalba, kad dabar jis yra turtingiausias ir geidžiamiausias Jungtinių Valstijų vyras.

- Bet ar tu pajutai jo nuotaiką? Tikrai abejingas... ir paniuręs. Tarsi sakytų *žiūrėk, bet neliesk*.

Kitas balsas nuskambėjo svajingai.

- Žinau... Tie susimąstę rimtuoliai velniškai patrauklūs.

Buvo girdėti, kaip kažką purkštelėjo, gal kvepalus, ir pašaipiai prunkštelėjo.

- Man atrodo, taip yra dėl to, kad jis atrodo lyg vaikščiojanti aukso kasykla kiekvienai moteriai, siekiančiai susilaukti jo vaiko. Gal jam ir nereikia šeimos turtų, bet aš jų tikrai neatsisakyčiau, o kas susilauks jo kūdikio, gaus ir garsų Lindon Holtų palikimą.

Nuaidėjus žodžiams Rauzė kaipmat tą akimirką prarado pusiausvyrą ir bildėdama atsitrenkė į tualetu kabinos duris. Iš baimės įsitempė, kai tualete įsivyravo nejauki tylą, pasikui išgirdo greitakalbe beriamą šnabždesį ir skubų aukštakulnių kaukšėjimą moterims išeinant.

Ji vėl įsitaisė ant unitazo ir pasitrynė petį, kuriuo trinktelėjo į duris. Nerimas augo. Kaip tos moterys ir sakė, Zakas Valentis tikriausiai buvo pats blogiausias tėvas vaikui, nes šauniai susitvarkė dokumentus ir atsiribojo nuo savo šeimos – niekas nežinojo kodėl. Tačiau neišsemiamos spėlionės, kodėl taip nutiko, netilo. Jis neatvyko ir į prieš metus mirusio savo tėvo laidotuves.

Po atsiskyrimo ir jo tėvo mirties nauja Lindon Holtų istorija buvo nutekinta spaudai. Ji atskleidė, kad Zako vaikas, mergaitė ar berniukas, paveldėtų visą Lindon Holtų turtą vietoj Zako, be abejonės, jei tik nešiotų Lindon Holtų

pavardę. Dauguma žmonių manė, kad testamentas smulkmenos buvo paskelbtos tyčia.

Todėl dabar, jeigu Zakas Valentis būtų vaiko tėvas, pajustų nemenką spaudimą pripažinti teisėtą palikimą, o vaiko motina turėtų teisę spręsti – net duodama vaikui pavardę... Zakas viską puikiai žinojo: net ir tai, ko nebuvo parašyta testamente.

Rauzė kaip tik prisiminė priežastį, dėl kurios ji buvo čia. Ketino šaltakraujiškai sugundyti Zaką Valentį, vieną geidžiamiausių pasaulio viengungių, o jos tikslas, kad ir kaip neįtikėtinais skambėtų, buvo pamėginti nuo jo pastoti.

Rauzės mintys iš naujo užvirė prisiminus, kam ji ryžosi. Tik dabar, prabėgus vienai dienai, nerimas ir baimė, privertę ją apsispręsti, truputį sumažėjo, gražino į negailestingą tikrovę. Ji suvokė, kad pasirašė sutartį su velniu.

Rauzės pokalbis su darbdave, ponija Lindon Holt, tebebuvo gyvas atmintyje – kaip ir gyvos, gražios, šaltos it ledas, mėlynos moters akys.

Zako Valenčio motina kilstelėjo pasirašytą sutartį:

- Dabar, Rauze, esi įsipareigojusi laikytis šios sutarties sąlygų. Jeigu pastosi nuo mano sū-

naus ir vaikui gimus duosi jam Lindon Holtų pavarde, jis paveldės viską. O kai aš gausiu tavo nėštumo įrodymą, tavo tėvas keliaus į kliniką ir sulauks pačios geriausios priežiūros.

Ponia Lindon Holt tęsė:

- Bet jei sulaužysi sutartį ir kam nors atskleisi smulkmenas, tave įnirtingai persekios mano teisininkai. O jeigu susilauksi vaiko, bet nesilaikysi sutarties sąlygų, aš tave sutriuškinsiu. Nemanau, kad reikia priminti, kad teisiniai nesutarimai tarp manęs, - ji skvarbiu žvilgsniu nužvelgė Raužę nuo galvos iki kojų, - ir tarnaitės nėra tai, kur tu norėtum veltis.

Reikalo rimtumas pribloškė Raužę. Ji leptelėjo:

- Kodėl, po galais, manote, kad toks vyras kaip jūsų sūnus galėtų atkreipti į mane dėmesį?

Vyresnė moteris loštelėjo atgal ir primerkė gudrias akis.

- Toks visko pertekęs cinikas kaip Zakarijus?.. Jis atkreips dėmesį. Jis pastebės tokią skaisčiaveidę gražuolę kaip tu. Tau tereikia pasirūpinti tuo, kad jis pastebėtų.

Grižusi į tikrovę Raužė pažvelgė į save veidrodyje. Nesijautė nei skaisčiaveidė, nei graži.

Jautėsi kvaila, susitepusi. Rėžianti akį. Iškaitusiais skruostais ir raudonais lūpų dažais nutepomis lūpomis. Pasibjaurėjusi sugniaužė popierinę servetėlę ir nusibraukė lūpas.

Ji negali to padaryti. Nereikėjo pritarti tokiam keistam sumanymui.

Atsistojo pasiryžusi išeiti ir pranešti poniai Lindon Holt, kad susirastų kitą merginą, kuri apsiimtų įgyvendinti šią beprotišką idėją. Bet kaipmat prisiminė priežastį, dėl kurios sutiko, pasijuto it gavusi antausį ir vėl apsunkusi atsėdo.

Jos tėvas. Skausmo perkreiptas veidas. Išblyškęs. Praradęs viltį. Pernelyg jaunas, kad mirtų penkiasdešimt dvejų, nesulaukęs gyvybiškai reikalingos operacijos.

Su privalomuoju sveikatos draudimu operacija buvusiam vairuotojui ir vargingai gyvenančiai kambarinei tebuvo graži svajonė.

Gryna tiesa, kad ponია Lindon Holt pasinaudojo savo pranašumu, pasitelkusi Rauzės baimę ir nerimą. Rauzės tėvas dirbo pono Lindon Holto vairuotoju, kol tasai pasimirė, ir tada ponია pasamdė naujus darbuotojus, seniešiams tepasakiusi ačiū už ilgus darbo metus. O Rauzei pavyko išsaugoti darbo vietą ir tuo me-

tu ji jautė didžiulį palengvėjimą.

Netrukus jos tėvas pasijuto prastai, galiausiai jam buvo diagnozuota reta širdies liga, kuri negydoma galėjo būti mirtina.

Rauzė ginčijosi su savo sąžine. Mintis apie neišvengiamą tėvo mirtį tapo nepakeliama. Dar būdama visai maža neteko motinos. Tėvas jai buvo viskas. Amerikoje giminaičių jie neturėjo. O tėvą galėjo lengvai išgelbėti. Jeigu atliktų operaciją, už kurią ponias Lindon Holt sutiko sumokėti, jei Rauzė padarys tai...

Ji žvilgtelėjo į žibančias savo akis ir karštligiškai nuraudusius skruostus. Pažadėjo sau, kad pamėgins rasti Zaką Valentį, o jeigu neras arba ras, bet jis nė nežvilgtelės į ją (o ji buvo tikra, kad taip ir bus), tuomet išeis. Bent jau žinos, kad pabandė.

O paskui suks galvą, ką daryti su tėvu. Bet pamėginti privalėjo.

Zakas Valentis dairėsi po didžiulę, tviskančią pokylių salę, įsitaisęs nedraugingoje aplinkoje, atsirėmęs į koloną pačiame gale. Prabangioje vietoje žibėjo neįkainojami deimantai, tarsi ryškūs neono ženklai virš galvų išdavė kaulėtų savininkų padėtį visuomenėje.

Pro jį praėjo puošmenomis apsikarsčiusi mo-

teris. Jos ranka neatrodė tokia tvirta, kad galėtų pakelti žiedą ant smiliaus su milžiniško dydžio rubinu. Paskui ji pastebėjo jį ir Zakas matė, kaip juokingai išsiplėtė damos akys po įmantriomis plunksnomis išpuošta kauke, ir ji vos nepargriuvo.

Matyt, santūri juoda jo kaukė nebuvo tinkama priedanga. Zakas suspaudė lūpas. Lyg jam vis dar būtų reikėję patvirtinimo, kad tebėra tas žmogus iš Manhatano, stumiantis kitus į keblią padėtį ir net sukėlęs skandalą, sukrėtusį šalį. Zakarijus Lindon Holtas, auksinis berniukas ir tariamai nekarūnuotas Niujorko karalius, atsiskyrė nuo savo šeimos ir atsisakė palikimo.

Ką jau kalbėti apie tai, kad seniausioje gotikinėje Manhatano bažnyčioje paliko prie altoriaus stovinčią savo sužadėtinę, pasipuošusią tai progai pasiūta Oskaro de la Rentos vestuvine suknele.

Šviesiaplaukė ir mėlynakė Adisona Karmaikl, kilmingo kraujo, britų šaknų turinti amerikietė protestantė, buvo tikras auklėjimo ir kilmės pavyzdys. Ir tokia atkakli kaip Džeko Raselo terjeras. Po metų nutekėjo į gerai žinomą politikų giminę ir šiuo metu buvo Niujorko senatoriaus žmona.

Kai Zakas netyčia ją sutiko, ji pagiežingai šyptelėjo: tikriausiai žinia, kad jis nutraukė santykius su šeima, sukėlė Adisonos panieką.

Jis nesuko galvos dėl to, kad įskaudino jos jausmus, jiedu nebuvo jais susisaistę. Jo santykiai su ja tebuvo tokia pat apgaulė kaip ir visas jo gyvenimas tuo laikotarpiu. Todėl Zakas džiaugėsi sužinojęs bjaurią šeimos klastą ir nespėjęs tapti tėvų sukurto kalėjimo gyventoju.

Tyliai nusikeikęs pasitaisė: senelių sukurto kalėjimo.

Užaugo su mintimi, kad jie jo tėvai, bet paaiškėjo kitokia tiesa ir saugus jo pasaulis su-svyravo.

Bet jis liko stovėti.

O kai sukrėtimas praėjo, sužinojo, kad viskas, kas jam rūpėjo, tebuvo šlykšti dviejų žmonių, kurie atvedė jį į šį pasaulį, išdavystė. Ryžtas vertė jį gerbti tikrą tėvą ir motiną, o ne tuos žmones, kurie augino jį lyg nepageidaujamą svečią namuose.

Tą dieną jis pajuto, kaip iš naujo prasidėjo jo gyvenimas, nesusijęs jokiais saitais su garsiais Lindon Holtais. Jų pavardė jam visada buvo ne prie širdies. Todėl jis atsikratė jos kar-

tu su viskuo, kas siejo su ta pavarde. Ir nesi-
grėžiojo atgal.

Zakas buvo nusiteikęs Valenčių pavardę pa-
versti tokia pat pagarbia, kokia buvo toji, su
kuria jis gimė. Buvo skolingas tėvui, italui
imigrantui, beatodairiškai pamilusiam Lindon
Holtų princesę ir jos šeimos akyse sutepusiam
aristokratišką jos grožį...

Mintis, kad didelė dalis jo dabartinio turto
atsirado iš viešbučių ir naktinių klubų savinin-
ko karjeros, teikė malonų jausmą, nes Zakas
puikiai numanė, kaip jo užsiėmimas siutino
senele.

Nereikia kalbėti apie antraštes geltonojoje
spaudoje, pasirodžiusias po naujausio naktinio
klubo atidarymo, kai supermodelis, pastaruoju
metu tituluojama gražiausia moterimi pasauly-
je, pastebėta išeinanti iš jo apartamentų kitą
rytą visiškai neišsimiegojusi ir seksualiai susi-
vėlus.

Na, tai kodėl nekeli, kai ji skambina? – per
dantį traukė balsas, į kurį Zakas stengėsi ne-
kreipti dėmesio. Sekso... užteko. Bet tiesa bu-
vo ta, kad susitikimas su ja jam labai priminė
atsiskyrimą nuo šeimos, kai jis išsiaiškino klas-
tą. Tarsi nieko nebūtų buvę tikro. Lyg jis būtų
buvęs daiktas.....